

[8th March 1955]

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The Hon. the Minister has made a very good speech and we welcome the speech he made in Tamil. But we would request him, Sir, to have the speech translated in Malayalam and Kannada and printed and supplied to the Members from the West Coast at some future time.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall be glad to invite my Malayalam and Kannada friends who have not been able to follow my Tamil speech to meet me and I am prepared to address them separately, even in this chamber itself, at some convenient time. I shall address them in English.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Does the hon. Member, Mr. K. C. Gopalan Unni, withdraw his cut motion? ”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I withdraw my cut motion, Sir.”

The cut motion was by leave of the House withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ I shall now put the Demand to vote. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.’ ”

The motion was carried and the grant was made.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(3) DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,90,11,200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, last time it was pointed out that whenever any Demand was moved by the Hon. the Minister in charge of it, a statement explaining the policy of the Government should be made. The practice was consistently followed and I do not know why it was given up this time.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I did make a speech last time when I moved the Demand explaining the policy of the Government. But several hon. Members complained that I was taking away their time by making an unnecessarily long speech. Apart from that, there is no change in the policy of the Government already enunciated last year. Therefore, I do not choose to take the time of the House. Whatever I have to say, I shall say at the end. If there is any question of policy involved in the discussion, I shall enunciate our policy also with regard to such questions.”

8th March 1955]

* DR. K. B. MENON :—“ May I submit that a statement from the Minister before asking for allotment is necessary in order to provide the Members with information? The statement should therefore precede and not follow the discussion. I would request the Hon. the Minister to follow this custom for the future also.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to submit that whatever information I could give by way of a statement, I have already given while answering so many questions put in this House on this subject.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ If a statement is made and circulated, then we will get all necessary information regarding the policy of the Government as well.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If Government think there is anything worth while preparing and circulating, they will certainly do so.”

* DR. K. B. MENON :—“ As it will not be fair to take the time of the Members from Malabar and South Kanara outside the Assembly hours, may I request the Hon. the Minister to make available his statement in Tamil translated and printed.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know anything. It is for you, Sir, to consider whether it would be feasible and practicable. Anyhow, I have no doubt hon. Members would not find it difficult to meet and enable me to discuss this subject with them.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,90,11,200 under Demand XVIII
—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.’ ” 11-40 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 45,44,800 under Demand XIX—Veterinary.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 45,44,800 under Demand XIX—
Veterinary be reduced by Rs. 100.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Demands and the cut motions are before the House for discussion.”

Sri S. Swayamprakasam began to speak in Tamil.

“ இன்றைய தினம் . . . ”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I rise on a point of information, Sir. The hon. Gentleman in the Opposition said that he was not able to follow when the Minister for Agriculture spoke in Tamil. I do not know whether he will be able to follow when Mr. Swayamprakasam speaks in Tamil. If he was able to follow

[Sri S. Panchaksharam] [8th March 1955]

the Tamil speeches of Sri P. Ramamurthi, Leader of the Opposition, and Sri M. Kalyanasundaram, Deputy Leader of the Opposition, I do not know why he says that he was not able to follow the Tamil speech of the Hon. the Minister for Agriculture."

* DR. K. B. MENON :—" Apart from politics, I may tell the hon. Member sitting opposite that the Members from Malabar are able to follow Tamil speeches if they closely listen to them, because there is a large percentage of words that is common to Tamil and Malayalam languages. The Members from South Canara are unable to understand Tamil and it is more for them the request is made."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" கனம் உபதலைவர் அவர்களே, தமிழிலே பேசினால் டாக்டர் மேனன் ஆகியோர் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் கூறுகிறார்கள். இச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழைப் பின்பற்றித்தான் எல்லா மொழிகளும் வந்திருக்கின்றன என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்."

‘கன்னடமும் கனிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும் துளுவும் உன்னுதிரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபட வாயிடினும் ஆரியம்போல் உலக வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையாவன் சீரிளமைத் திறன்வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே.’

என்று சொல்வதுபோல் தமிழ் மொழியிலிருந்து எல்லா மொழிகளும் தோன்றியிருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்து, தமிழிலேயே பேச விரும்புகின்றேன்.

“இன்றையதினம் விவசாயம், மீன் இலாகாக்களில் இருக்கும்படியான குறைகளை எடுத்துக்கூறி, அதிலே அரசாங்கத்தினுடைய போக்கை எடுத்து விளக்கி, எந்த விதத்தில் செயலாற்றினால் மக்களுக்கு சிறந்த வழியில் பணியாற்ற முடியும் என்பதைக் கூறுவதற்காகவே இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்திருக்கின்றேன்.

“விவசாய இலாகாவும், மீன் இலாகாவும் மிக முக்கியமானதாகும். அதிலும் யுத்த காலத்திற்கு பிறகு உண்மையிலேயே இரண்டு இலாகாக்கள் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன. ஒன்று விவசாய இலாகா, மற்றொன்று கூட்டுறவு இலாகா என்று சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு சொல்பவரில் நானும் ஒருவன். ஆகையால் இந்த இலாகாவின் நடவடிக்கைகள் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டியது மிக மிக முக்கியமாகும். கடந்த சில ஆண்டுகளாக நாட்டிலே பருவமழை பெய்யாததினால் விவசாயிகள் பட்ட கஷ்டங்களை நாம் அறிவோம். ஆனால் சென்ற ஆண்டில் இருந்த ஒரு பரப்பை இன்று விவசாயிகளிடத்திலே இல்லை. காரணம் பல வருஷங்களாக மழை இல்லாது சென்ற ஆண்டு பருவ மழை பெய்தது. இப்போது ஓராண்டு ஆகிவிட்டது. ஆனால் பருவ மழை பெய்வதற்கு முந்திய வருஷம், அதாவது மழை பெய்யாத காலத்து விதை விதைக்கப்பட்டு, ஒருவிதப் பலனையும் காணாது கண் கலங்கியதும், அந்தச் சமயத்தில் இந்த விவசாய இலாகாவானது சில உதவிகள் செய்ததும், நினைத்த அளவிற்கு பலன் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. இந்த இலாகாவிலே குறைபாடுகள் இல்லை யென்று சொல்லமுடியாது. இந்த விஷயத்தைப்பேசிய காலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரணமாக அப்போது தஞ்சை ஜில்லாவிலே நெற்பயிர்களுக்கு நோய் வந்தது. அதைத் தடுப்பதற்கு தீவிர முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டும் தடுக்க முடியவில்லை. அதற்கு Unprecedented attack என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது தவிர்க்கமுடியாத வியாதி என்று கூறப்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம், பருவமழை இன்மையே என்று சொல்லலாம்.

8th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

“ சில தினங்களுக்குமுன் நெல் விலை இறங்கியிருக்கின்றது என்று சொல்லுகின்ற காலத்திலே, அதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்க்கும்போது இந்த ஆண்டு தஞ்சை ஜில்லாவிலே 10 சத விகிதம் விளைச்சல் அதிகரித்திருக்கிறது என்று கூறப்படுகின்றது. வேறு காலங்களில் இல்லாமல் சாதாரணமாக விளைச்சல் கண்டிருப்பதற்குக் காரணம் பருவ மழை என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதனால்தான் இன்று விவசாயிகள் முந்திய வருஷங்களில் இருந்ததைப்போல் அல்லாமல், சமாதான முறையிலே இன்று பயிர் செய்து வருகின்றார்கள். விவசாய இலாகாவில் இருந்த தக்க சாதனங்களைக்கொண்டுதான் இவ்வாறு செய்ய முடிந்தது என்று கூறமுடியாது. அப்படி கஷ்டப்பட்ட காலத்திலே இந்த இலாகாவிலே தக்க காலத்திலே, தகுந்த முறையிலே, உதவி செய்தும் வியாதியைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அப்படி ஒரு சில இடத்தில் தவிர்க்கப்பட்டபோதிலுங்கூட, நெல் அறுவடை செய்து காலத்திலே தானியம் காணப்பட்டதே தவிர, வெறும் அரிசி இல்லாத பதராகத்தான் அறுவடை செய்ய முடிந்தது. ஆகவே இவைகளுக்கெல்லாம் பருவ மழையே காரணம் என்பதை பெரும்பாலும் எல்லோரும் தடையின்றி ஒப்புக்கொள்வார்கள். இந்த வருஷ அதிக விளைச்சலுக்கும் அதவே காரணம். பருவ மழையிலலாது, வேறு எந்தத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தும் பயனில்லை. இதை இன்றைய சாதாரண விவசாயி கூட பேசிக்கொள்கிறான். ஆகவேதான் மழை பெய்யாத காலங்களில் மழை உண்டாக்குவதற்காக, செயற்கை முறையில் மழை பெய்ய பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. காலத்தில் பெய்யக்கூடிய மழைதான் முக்கியம். இதனேத்தான் வள்ளுவர்,

‘ விசம்பிற் றுளிவீழின் அல்லால்மற்றாங்கே
பசும்புற் றிலேகாண் பரிது ’

என்ற குறளால் விளக்குகின்றார். வானத்திலிருந்து ஒரு துளி மழை யாவது பெய்தால் தான், புல்லும் முளைக்க முடியுமாம். அதனால் பருவ மழையின் அவசியத்தை இப்பாடலால் நன்கு உணரலாம்.

“ இந்த இலாகாவிலே அதிகமான டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். ஆனால் உள்ளபடியே அவர்கள் மக்களிடையே போய் ஒன்றும் சொல்வது கிடையாது. ஒரு இலாகா மிக முக்கியமானது என்று சொன்னவுடனேயே, அந்த இலாகா அதிகாரிகள் அதிகமாக செலவிடுவதும், அதிகமான பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்களே தவிர, அப்படி அமர்த்திக் கொள்வது தகுந்த முறையா? அதனால் அதற்குத் தக்க பலன் உண்டா என்பதை சிந்திப்பதே கிடையாது. இதைத்தான் இன்று பார்க்கின்றோம். ஒரு இலாகா மிக முக்கியமானது என்று சொன்னவுடனே, எங்களுக்கு ஸ்பெஷல் ஸ்டாப் (special staff) கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கத்தான் அதிகாரிகளுக்கு தோன்றுகிறது. இது அவர்களிடத்திலே ஊறிக் கிடக்கின்றது. அதற்காக வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதேசமயத்தில் அப்படி அமர்த்திக்கொள்வதால் நன்மை உண்டா என்பதை கண்ணுங்கருத்துமாக பார்க்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் நல்லமுறையிலே இலாகாவை நடத்தமுடியுமா என்ற நோக்கத்தோடு அதிகாரிகள் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நான் பார்த்தவரையில் விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் சாதாரணமாக தாலுகா சென்டரில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டு பேருக்கும் ரீர் போகின்ற முறையில்தான் சம்பந்தமுண்டு. டெமான்ஸ்டிரேட்டர் காலையில் 11 மணிக்குப் புறப்பட்டு சற்றுப்பிறமுள்ள கிராமங்களைச் சேர்வதற்குள், எவ்வளவு துரிதமாகப்போனாலும், விவசாயிகள் வயலுக்குப் போய் இருப்பார்கள். ஆகையால் தாலுக்கா சென்டரில் இருப்பதைவிட, கிராமப்பகுதிகளில் டெமான்ஸ்டிரேட்டர் தங்குவதற்கு, அரசாங்கம் ஏற்பாடுசெய்தால், இவர்களுக்கிடையே உள்ள சம்பந்தம் கொஞ்சம் உபயோகப்படக்கூடிய முறையில் இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

11-52
a.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [8th March 1955]

“இந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கு, நேற்று கேள்வி நேரத்தில் சொல்லியதுபோல், விவசாயிகளுடன் பழகுவதற்குச் சில வார்த்தைகள் தமிழில் விவசாயக் கல்லூரியில் சொல்லிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகளிடத்தில் இப்பொழுது டெமன்ஸ்ட்ரேட்டர் போன்ற வர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசுகிறார்கள். விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ளாத வகையில் இந்த அதிகாரிகள் பேசுவது குறையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா அதிகாரிகளும் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இருந்தபோதிலும், இந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் மற்ற அதிகாரிகளைப்போல் மேற்பார்வை பார்க்கும் தன்மையை அகற்றி, கிராமத்தார்களிடம் நல்லமுறையில் பழகும் மனப்பான்மையை அடைந்தார்களானால்தான் நல்லது என்பதை அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“உழுவதில் ஆழ உழுவது, அகல உழுவது என இரண்டுவகை உண்டு. சாதாரணமாக குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஆழ உழவேண்டும். அவர்களுக்குத்தக்க வசதி செய்யவேண்டும். அதிக நிலப்பரப்புடையவர்கள், அகல உழவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயம் அதிகரிப்பதற்காக, மிஷின்களையும், பம்பு செட்டுகளையும், டிராக்டர்களையும், இதர கருவிகளையும் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வசதிகள் செய்துகொடுத்தால்தான் உற்பத்தி அதிகமாகுவதற்கு இடம் உண்டு. ஆனால் இம்மாதிரியான வசதிகள் அதிக செல்வாக்குள்ளவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவைகள் கிடைப்பதில்லை என்று எண்ணம் கிராமாந்தர விவசாயிகளிடம் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த எண்ணத்தை அகற்றுவதற்கு எளியமுறையில் இவ்வசதிகள் காலாகாலத்தில் சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“இதற்குப் பிறகு விவசாயிகளுக்கு உட்பொருள்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் இரசாயன உரம் என்றும் தழை உரம் என்றும் இரண்டு வகைகள் உண்டு. தழை உரத்தைப்பற்றி தற்போதைய விவசாய டைரெக்டர் **Sri M. S. Sivaraman, I.C.S.** சொல்வது புதிது அல்ல. அவர் தஞ்சை ஜில்லாவில் கலெக்டராக இருந்தபோதும், அதைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டு இருப்பார். புங்கமரத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார். ஆனால் கீழ் அதிகாரிகள் அதை முற்றிலும் பின்பற்றுவதில்லை. இதன்காரணமாக, அவர் கேம்ப் போகிற இடங்களில் எல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் புங்கமரத்தின் கிளைகளை ஒடித்து நடீடு விடுவார்கள். இவ்விஷயம் அவருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

“புதிதாக வந்திருக்கும் தழை உரங்களைவிட நம் நாட்டிலேயே இருந்த தழை உரங்களைப்பற்றி மக்களுக்கு உற்சாகத்துடன் எடுத்துச்சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். நாற்றங்கால் நிலம் நாற்றுக்களைப் பிடுங்கின பிறகு சக்தி குறைந்து இருக்கும். இந்நிலத்திற்கு எருக்கம் தழையையும் மற்ற சில தழைகளையும் போடுவது உண்டு. இப்பொழுது இது போன்றவைகளை மக்கள் புறக்கணிக்க ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். இத்தழை உரங்களை அபிவிருத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளித்தால், தழை உரம் மிகவும் மலிவாகவும் அதிக அளவிலும் கிடைத்து, சிறிய விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“இரசாயன உரம் காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. காலாகாலத்தில் மனுப்போட்டாலும், ஸ்டாக் இல்லை என்ற காரணத்தினால், வேண்டுமென்ற சமயத்தில் கிடைக்காமல் அறுவடைக்காலத்தில்தான் கிடைக்கிறது. தக்கவேளையில் இது விவசாயிக்குக் கிடைப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த இரசாயன உரத்தின் விலையும் சிறிது அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கும்படியாக இதன் விலை குறைக்கப்படவேண்டும்.

8th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

“அடுத்தபடியாக என்ஜினீயரிங் டிபார்ட்மெண்ட்டை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் செலவிற்காக சுமார் மூன்று லக்ஷத்திற்குமேலாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்பணம் லாரிகள், ஜீப்கள், பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும் உபயோகமாக இருக்கும். அவைகளைப் பராமரிப்பதற்கும், அவைகளுக்கு வேண்டிய பெட்ரோல் செலவிற்குமட்டும் ரூ. 1,40,000 செலவாகிறது. இப்பொழுது இந்த லாரிகளும் ஜீப்களும் அநாவசியமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன என்ற ஒரு எண்ணம் மக்களிடையே உலவி வருகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவைகளை அவசியமான வேலைக்குமட்டும் பிரயோஜனப்படுத்தவேண்டும்.

“விவசாயக் கல்லூரியில் சாதாரணமாக மாணவர்களைச் சேர்க்கும் காலத்தில் விவசாயம் தெரிந்த குடும்பத்திலிருந்து வருகிற மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். பின்னாடி மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இயற்கையாகவே உத்சாக மனப்பான்மை இருந்தால்தான் அந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் அக்கறை காட்ட முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

12-01
P.m.

“இந்த டிபார்ட்மெண்ட் சம்பந்தமாக கொஞ்ச நாட்களாக பலவிதமான மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. டைரெக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சுருக்கு வேண்டியவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற முறையில் புகார்கள் வருகின்றன. அவருடைய ஆபீசில் ப்ரமோஷன் கொடுக்கிற காலத்தில் ப்ரமோஷனுக்கு லாயக்காக இருக்கிறவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்காமல் சிலரை விட்டு மற்றவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று கையெழுத்துப் போடாமல் கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கிறதோ இல்லையோ அது தெரியவில்லை. உண்மை இல்லாமல் இருக்காது. உண்மை கொஞ்சமாவது இருக்கும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை கவனிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் பேச வேண்டுமென்றாலும் பேசுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் இலாகாவைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. சாதாரணமாக ஒரே ஒரு விஷயத்தில்தான் எங்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அது என்ன வென்றால் கனம் மந்திரி அவர்கள் மீன் சாப்பிடும் மந்திரியாக இல்லையே என்பதுதான் (சிரிப்பு). ஆனால் மறைமுகமாக சாப்பிடுகிறோர் என்னமோ தெரியாது. இப்பொழுது நாட்டில் பார்த்தால் மீன் மலிவாக கிடைக்கவே இல்லை. மீன் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறதோ இல்லையோ என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாம் ‘Consumer's point of view-ஐ’ பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது மீன் இலாகா இருந்தும் யுத்த காலத்திற்கு பின் அதிகமாக மீன் உற்பத்தி செய்யவில்லை. மார்க் கெட்டில் கண்ட்ரோல் வீலைக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதன் பிறகு இங்கே இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு தகுந்தபடி சலுகைகள் கொடுக்கவில்லை என்ற புகார் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த இலாகாவில் மீனவர்களுடைய இனத்திலிருந்து மாணவர்களை எடுத்து அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க சலுகை காட்டுவது இல்லை என்ற புகார் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆட்கள் இருந்தும், தகுதியுள்ளவர்கள் இருந்தும் அவர்களை புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இம் மாதிரியான புகார்களுக்கு இடம் இல்லாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“வெளியே இருக்கும் குளம் குட்டைகளில் மீன் பிடிப்பதற்கு சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். மீனவர்களுக்கு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதன்மூலம் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து வருவதற்கு உத்தரவு இருப்பதாகக்கேள்விப்படுகிறேன். அந்த மாதிரி பல இடங்களில் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மீனவர்களுடைய சங்கங்கள்மூலம் இஷ்டப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

[Sri S. Swayamprakasam]

[8th March 1955]

“அடுத்தபடியாக சமுத்திரத்தில் மீன் பிடிப்பு வேலைகள் செய்வதற்கு என்று மிஷின்களை வரவழைத்து டிபார்ட்மெண்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்தும் அவைகளை உபயோகப் படுத்தவில்லை என்று கைவிப்படுகிறேன். அவ்விதம் இல்லாமல் மீனவர்கள் அதை உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதி கொடுக்க வேண்டும். அப்படி உபயோகப்படுத்தப்படாமல் வைத்து இருப்பது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மீனவர்களுக்கு அவைகளில் வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“அதன் பிறகு கட்டுமரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். கட்டு மரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கான டிப் போக்களை இப்பொழுது அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. குறைந்த விலைக்கு மீனவர்களுக்கு கட்டுமரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மீனவர்களுடைய காரியங்களை பார்த்துக்கொள்வதற்கென்று ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை நியமித்துக் கொள்வது நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபீணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Ten minutes are allotted for hon. Members who participate in this Demand.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா மான்யம், மீன் இலாகா மான்யம், கால்நடை இலாகா மான்யம் முதலியவைகள் சபையின் முன்பு விவாதத்தில் இருக்கின்றன. நமது நாடு ஒரு பெரிய விவசாய நாடு என்பது அநேகமாக இங்கே இருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே அரசாங்கம் எந்த அளவில் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நமது நாடு விவசாய அபிவிருத்தி அடைகிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் இந்த நாடு படிப்படியாக முன்னேறும். ‘வரப்பு ரு கோன் உயரும்’ என்ற பழைய தமிழ்ப் பழமொழி ஒன்று இருக்கிறது. அதை மீண்டும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

“விவசாய இலாகா பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறது. அதன் மூலம் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டும் வருகிறது. நெல், கரும்பு, கடலை, பருத்தி முதலிய பல்வேறு தானிய பொருள்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தாலும் சாதாரணமாக ஏழை மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு அது எட்டியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சியின் பலன் இன்னும் பிரதானமாக மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சர்க்காரும், சர்க்காருடைய விவசாய இலாகாவும் இரண்டு மூன்று வருஷங்கடாக கெமிக்கல் மான்யூர், பசுந்தான் உரம் போன்றவைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் அதிகப்படியான உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்று பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி பிரசாரம் செய்து கொண்டு வந்தாலும்கூட விவசாயிகளுக்கு சீமை உரங்கள் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை என்ன எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் சுமார் 13 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடியாகக் கூடிய நிலம் இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே ஒரு தனி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அளவிற்கு அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்யும் ஜில்லா வேறு கிடையாது என்று சர்க்காருடைய அறிக்கையே கூறுகிறது. இதக்க கண்டு அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வரக்கூடிய நான் பெருமை அடைகிறேன்.

“அதுமட்டுமல்ல. 13 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்குத் தேவையான உரம்—ஏற்கெனவே மாகாணத்தில் உபயோகப் படுத்தி வந்த உரங்களாகிய குப்பை, சாணம், பசுந்தான்—சுமார் 26 லட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது. இன்னும் அம்மோனியம் சல்பேட் என்ற

8th March 1955]

[Sri S. Ramalingam]

சீமை உரம் சுமார் 90 ஆயிரம் டன் தேவைப்படுகிறது. இப்படி சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. அந்த அளவிற்கு ஜில்லாவில் உரம் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஏற்கெனவே கிடைத்து வந்த 5 லட்சம் டன் தான் கிடைக்கிறது. அதாவது தேவையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு அம்மோனியம் சல்பேட் 9 ஆயிரம் டன்தான் சென்ற வருஷத்தில் விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். அது பத்தில் ஒரு பங்கு. சூப்பர்பால்பேட் உரம் 15-ல் ஒரு பங்கு அங்கே விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீமை உரம், பசுந்தான் உரம், கம்போஸ்ட் உரம்தான் மக்கள் அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்று ஒருபுறம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட அங்கே ஜில்லாவிற்கு தேவையான அளவிற்கு சப்ளை செய்யப்படுகிறதா, அதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் பத்தில் ஒரு பங்கு சீமை உரமும், 15-ல் ஒரு பங்கு மற்ற உரமும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆர்கானிக் மானியூர் ஐந்தில் ஒரு பகுதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவில் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உரம் எந்த அளவில் தேவை இருக்கும் என்பதும் எந்த அளவில் அதற்கு டிமாண்ட் இருக்கும் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

“சென்ற ஆண்டில் உரம் விநியோகம் விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு புதிய முறையை கையாண்டார்கள். சென்ற வருஷம் கூட்டுறவு மூலமாகவும் தனிப்பட்டவர்கள் மூலமாகவும் உரம் விநியோகம் செய்தார்கள். அதனால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அப்படி கையெழுத்து வாங்கி சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்களுக்கு உரம் வேண்டுமென்றால் முன்சீப்பினிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டுபோய் டிப்போவில் கொடுத்தால் அங்கு உரம் கொடுப்பார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தது. அப்படி கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டுபோய் கொடுத்தால் “இப்பொழுது உரம் கொடுக்கும் படியாக இல்லை” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 100 ரூபாய்க்கு உரம் வேண்டுமென்றால் 75 ரூபாய்க்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் சரக்கு வரவில்லை என்றும், இன்னும் 5, 6 நாட்களுக்குப் பிறகு வேண்டுமென்றால் வந்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் இல்லாவிட்டால் கையில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய் வேறு இடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஐந்து மூட்டைகள் வேண்டுமென்றால் மூன்று மூட்டைகள் தான் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி இருக்கும் இரண்டு மூட்டைகளுக்கு பணம் திரட்டிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதால் கள்ள மார்க்கெட்டில் தெருவில் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. 100 ரூபாய்க்கு உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் கடனாகக் கொடுப்பது ரூ. 75 தான். பாக்கி ரூபாய் விரயமாகிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சர்க்கார் subsidy கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு சல்லிசான முறையில் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? பகிரங்க மார்க் டெட்டில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு பதிலாக கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக ரேட் கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. உரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் என்னதான் பிரசாரம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் அதனால் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால், போதிய உரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவுக்குத் தேவையான உரம் 90 ஆயிரம் டன் ஆகும். 1955-56-ல் நம் ராஜ்யத்திற்கு 150 ஆயிரம் டன் உரம்தான் செலவு பண்ணப்போகிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவுக்கு 90 ஆயிரம் டன் தேவைப்படும்போது ராஜ்யம் பூராவுக்கும் 150 ஆயிரம் டன் என்று சொன்னால் அது இரண்டு ஜில்லாக்களின் தேவையைத்தான் பூர்த்தி செய்யும். பாக்கி ஜில்லாக்களுக்குப் போதாது. அமோனியம் சல்பேட், சீமை உரம் ஆகியவைகளை ஏராளமாகத் தருவித்து விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தாபன முறை அன்றி வேறு எந்த முறையில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் உரம் சப்ளை செய்ய முடியுமோ அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். காலம் தவறி உரம் கொடுப்பதால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படாது.

12-11
p.m.

[Sri S. Ramalingam]

[8th March 1955]

“ நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ‘கோட்டா’ இன்னும் விநியோகம் ஆகவில்லை, தேங்கியிருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் தண்ணீர் வந்தபிறகுதான் உரம் தேவை. இன்றிருக்கக்கூடிய ஸ்தாபன முறையை மாற்றி பூராவும் கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கமுடியுமா என்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லும்போது பம்பு செட், இன்ஜின்கள் வாங்குவதற்கு கடனாகக் கொடுப்பதற்கு இந்த ஆண்டில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்போகின்றோம்’ என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். தரையிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து நிச்சயமாக சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நாம் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக இத்திட்டம் நடைமுறையில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால், சர்க்கார் ஏற்கெனவே ஒரு டார்டெட் வைத்துக்கொண்டு விநியோகிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலே எத்தனை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி அதனை பொருத்தச் செய்து வியாபாரிகள் மீதியைப் பூர்த்தி செய்யமுடியாத நிலைமையே இருக்கும். விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டுவிடுவது இல்லை. சர்க்கார், போட்டிருக்கும் நிபந்தனையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாத காரணத்தினால் இந்தமாதிரி பலன் விவசாயிகள் அடையமுடியாமலிருக்கிறார்கள்.

“ பாங்கில் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் 2,500 ரூபாய் சொத்து காண்பித்து அதற்குப் பத்திரம் ரிஜிஸ்தர் செய்து கொடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். அதே முறைதான் இந்த வருஷத்திலும் கையாளப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. ரூ. 2,500-க்கு கடன் வாங்குவதற்கு மற்றொரு விவசாயி 2,500 ரூபாய்க்கு ஜாமீன் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஜாமீன் கொடுத்தால் எனக்குக் கிடைக்காது என்று சொல்லி அவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இரண்டு பேர்களுக்கும் கிடைக்காமல் போகிறது. திருட்டுத்தனமாக ஏமாற்றி சாட்சி கையெழுத்து போட்டு வாங்கிக் கொண்டு போகும் இந்த முறையை மாற்றி எளிய முறையில் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

“ மீன் பண்ணையைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. எங்கள் தாலுகாவில் ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. பர்வதகுமார கூட்டுறவு சங்கம் என்று இருக்கிறது. அதில் 9,500 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். திருத்துரைப்பூண்டி, மன்னார்குடி, பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி ஆகிய இடங்களில் மீன் பிடிப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஏகபோகமான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சிலர்தான் அந்த இடங்களில் மீன் பிடிக்கலாம் என்ற முறை இருக்கிறது. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அந்தச் சங்கத்தை உடைத்தெறிந்து சிறு சிறு கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, உண்மையிலேயே மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு அதிகமாக சந்தர்ப்பமும் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

12-16
p.m.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது விவசாய மந்திரியார் அவர்கள் கொடுத்த பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். அகில இந்தியாவில் பல்வேறு ராஜ்யங்களிலுள்ள விவசாய இலாக்காக்களையும் நமது ராஜ்ய விவசாய இலாகாவையும் எடுத்து ஒத்திட்டுப் பார்ப்போமானால் நமது ராஜ்ய விவசாய இலாகாதான் தலைசிறந்து விளங்கிக்கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

“ உதாரணமாக, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கரும்பு தான் அகில இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்ததாக இருக்கிறது; உலகினராலும் போற்றப்படுகிறது. மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் இருக்கும்படியான உயர்ந்த தரமுள்ள வித்துக்கள், உயர்ந்த ரக நெல் வித்துக்கள் அதிக பலன்கள் கொடுத்திருக்கின்றன.

8th March 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

“யுத்தத்திற்கு முன்னால் விவசாய இலாகாவைப்பற்றியே கவனம் இல்லாமல் கிடந்தது ; பொதுமக்களுடைய தொடர்பு இல்லாமல் இருந்தது. லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இல்லாத இரண்டு இலாக்காக்கள் அகில இந்தியாவிலேயே இருக்கிறதென்றால், அதில் ஒன்று தபால்-தந்தி இலாகாவும், அதற்கு அடுத்தபடியாக விவசாய இலாகாவும் தான். யுத்தத்திற்கு முன்னால் விவசாய இலாகாவானது அப்படி யிருந்தது. ஆனால், யுத்தம் வந்தவுடனே விவசாய இலாகாவுக்கு ஒரு கிராக்கி ஏற்பட்டு விட்டது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான உப்பு, உரம், பின்னாக்குகள், இரும்புத் தகடு ஆகிய பொருள்களுக்கு கிராக்கி ஏற்பட்டிருந்த காரணத்தால், விவசாய இலாகாவின் விவசாய அடிப்படையை மறந்து வியாபாரத்தில் இறங்கி யிருந்தார்கள். அதனால் ஓரளவு பெயரும் கெட்டது.

“யுத்த காலத்தில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள், உர வகைகள் போன்றவைகள் விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யும் வேலை விவசாய இலாகாவின்மீடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதன் காரணமாக விவசாய இலாகாவில் இருக்கும்படியான “டொன்ஸ்ட்ரேட்டர்கள்” உண்மையிலேயே விவசாய விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாமல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட வேலைகள் அவர்களிடமிருந்து தளர்த்தப்பட்டிருப்பதினால் விவசாய இலாகாவின் இப்பொழுது விவசாய விஷயங்களை கவனிப்பதற்கு சத்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“விவசாய இலாகாவின் செய்யும் ஆராய்ச்சியின் முடிவை அவ்வப் போது பொதுமக்களுக்கு சரியான முறையில் அறிவித்து, அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியினால் ஏற்படும் பலனை விவசாயிகள் அடையும்படியான முறையில் ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியம். கனம் அமைச்சரவர்களின் திறமையினாலும், சுறுசுறுப்பினாலும் அந்த இலாகாவை வேகமாக முன்னேறும் படியான முறையிலே நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல் அறுவடையானவுடனே குறுகிய காலப் பருத்தி விவசாயம் செய்து, அதன் மூலமாக தேசிய வருமானத்தை உயர்த்திய பெருமை பூராவும் நம் விவசாய டைரெக்டருக்கு உரியதாகும். அவர்களுக்கும் எனக்கும் சில விஷயங்களில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயபேதங்கள் அவர்களிடத்தில் சொன்னால் அதை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளவும் அவர் பின்வாங்குவது இல்லை. ஆனால், செஸ்பேனியாவை நெல் பயிர் செய்வதற்கு உரமாகப் போடுவதில் எனக்கும் அவருக்கும் மிகுந்த அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது ; இன்றும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. செஸ்பேனியா வித்து உற்பத்திக்கே ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், நெல் உர உற்பத்திக்கு செஸ்பேனியாவை வயலில் வளர்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இன்னும் அனுமதிக்கமுடியாது. எப்பொழுது நான் சொன்னேனோ அப்பொழுது விவசாய இலாகாவின் நேரிலே வந்து விரிவாகப் பார்ப்பதற்குக்கூட அவர்கள் வருவதில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செஸ்பேனியா விஷயம் மிகவும் வெற்றிகரமாக இருக்குமென்று கவர்னர் பிரசங்கத்தில்கூட குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அப்போதிருந்து நான் அதைப் பலமாக எதிர்த்தும் கூட நேரடியாக அவர்கள் என்னிடம் வந்து என்னைத் திருப்தி செய்திருக்கலாம் ; நிரூபித்துக் காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“செஸ்பேனியாவை வித்து உற்பத்திக்கே உபயோகிப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். பசுந்தான் உரத்திற்காக அதை வயலில் பயிருடன் பயிர் செய்வதையோ, அதை நிலத்தில் பயிருடன் உரமாகப் போட்டு உரமாகச் செய்வதையோ விவசாய மக்கள் ஆதரிப்பதாகச் சொல்லமுடியாது.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் பேசும்போது உரத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், நமது தேசம் விவசாய தேசம். ரசாயன உரத்தைக்கொண்டு பயிர் செய்யலாம் என்று நாம் நம்பியிருக்கக்கூடாது. கம்போஸ்ட் உரம் அதிகமாக உப

[Sri P. G. Karuthiruman]

[8th March 1955]

யோக்கிக்கப்படவேண்டும். மனிதர்களுடைய மல ஜலம் பாதுகாக்கப்பட்டு, ஆடு மாடுகளின் சாணம் நன்றாக சேர்க்கப்பட்டு, அவைகளைக்கொண்டு இயற்கை உரம் தயாரித்து, அவைகளைக்கொண்டு பூமியை வளப்படுத்தி, தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமேயொழிய செயற்கை உரமாகிய ரசாயன உரத்தைப் போடுவது அவ்வளவு உகந்ததல்ல. ரசாயன உரம் போன்றவைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி தானியங்களின் அளவை (quantity) பெருக்கிவிட்டோம். ஆனால், தானியங்களின் தரத்தை (quality) உயர்த்தவில்லை. தானியங்களின் தரம்தான் முக்கியமாக உயர வேண்டுமேயொழிய அளவைப் பெருக்கிக்கொண்டு போவதில் அதிக நன்மை கிடையாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் quantity-ஐ அதிகம் செய்துவிட்டோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் quality-ஐ உயர்த்தவேண்டும். அதாவது உணவு சத்து அதிகமாகவுள்ள வகையில் (Nutritive value of the foodstuffs) உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்துவதுதான் மிகவும் அவசியம். நாம் சாப்பிடும்படியான உணவானது நல்ல தன்மையுடையதாகவும், தரமுடையதாகவும், உணவுச் சத்துக்களெல்லாம் நிரம்ப உடையதாகவும் இருக்க வேண்டுமானால் இயற்கை உரங்களை உபயோகிப்பது அவசியம். இயற்கை உரங்களை பூமியில் போட்டுப் பயிர் செய்வதனால் பூமியின் வளம் குன்றாமல் இருப்பதோடுகூட, அந்த பூமியிலிருந்து நல்ல பூரணமான வளர்ச்சியடைந்த விளைபொருள்களை நாம் உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

12-26
p.m.

“அடுத்தபடியாக, விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்களை எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்காருடைய அன்றாடத் தபால்களுக்கு பதில் எழுதுவதிலேயே அவர்களது முக்கரஸ்வாசி தேர்மும் வீணாகி விடுகிறது. கிராம மக்களிடத்தில் அதிகமாகப் பழகி விவசாய முறைகளை அவர்களுக்கு விளக்கிச் சொல்வதற்கு அவகாசம் இருப்பதில்லை. ஆகவே உத்தியோக பூர்வமான விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கு குமாஸ்தாக்களை ஏற்படுத்தி, இந்த விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்கள் மாதத்திற்கு 26 நாட்களாவது கிராமப் பண்ணைகளுக்குச் சென்று, நேரிடையான முறையிலே விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்ல ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“விவசாயக் கல்லூரிகளில் படித்துவரும் மாணவர்கள், விவசாயிகளின் குடும்பத்திலிருந்து வராத காரணத்தால், அவர்களின் வேலைத்தரம் குறைந்திருக்கிறது. ஏதோ சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைத்துவிடுகிறது என்பதற்காக எல்லோரும் வந்துவிடுகிறார்கள். விவசாய சம்பந்தமான முறைகளை நேரிடையாகத் தெரிந்த பழக்கமுள்ளவர்கள் அதிகமாக இந்தக் கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு வசதியளித்து, அவர்கள் விவசாய இலாகாவில் நியமிக்கப்பட்டால் வேலைத்தரம் உயரும்.

“உற்பத்திப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயப் பண்ணைகளில் பொறுக்கு விதைகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஏக்கராவுக்கு 3,000 பவுண்டு வரையில் கூட உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. ஆனால் அதே விதைகளைக்கொண்டு, சாதாரணக் குடியானவர்கள் 4,000 பவுண்டு வரையில் உற்பத்தி செய்யமுடிகிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்? மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழுது வேலைசெய்தால் அதிகம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“நோய் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் இப்பொழுது கவனிக்கப்படுகிறது. நோய் வருவதற்கு முன்பே, அதைத் தடுக்க மருந்துகள் அவசியம். ‘அக்கிரசான்’ என்ற மருந்தை இதற்கு முன்பு இனாமாக சர்க்கார் கொடுத்துவந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பணம் வாங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்தைப் பாதிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படாமல், மருந்துகளை இனாமாக விநியோகிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“விவசாய இலாகாவில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் முறை இடத்திற்கு இடம் மாறிவருகிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நடைபெறும் இடங்களிலே வேலைபார்க்கும் விவ

8th March 1955]

[Sri P. G. Karuthiruman]

சாய இலாகா சிப்பந்திகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் கண்காணிப்பில் இருந்து வருகிறார்கள். ஜில்லா விவசாய அதிகாரிக்கும் இவர்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமுமில்லை. இதனால் மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்தான் இந்த மாதிரி சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலே முக்கியமான பங்கு எடுத்துக் கொண்டாலும், விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்த **village guides, agricultural demonstrators** இவர்களை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் கையில் ஒப்படைப்பதனால், சரியாக வேலை நடப்பதில்லை. இவர்களை விவசாய இலாக்காவின் கண்காணிப்பிலேயே விடுவது நலம். அந்த மாதிரிச் செய்யும்படி கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கீழ்பவானித் திட்டத்தில் மீன் வளர்ப்பு பண்ணை வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். பிடிக்கும் மீன்களை அங்கேயுள்ள கிராமமக்களுக்கு விநியோகிப்பதில்லை. 100 அல்லது 200 பவுண்டு மீனை 50 அல்லது 60 மைல் தூரத்திற்கு பெட்ரோல் செலவழித்துக்கொண்டு சென்று விற்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள கிராமமக்கள் மீனை வாங்கத் தயாராக இருந்தும், அதற்காக விண்ணப்பங்கள் போடும் கூட அதை ‘Popularise’ பண்ணவேண்டும் என்று ஒரு கலெக்டர் சொன்னதற்காக 100 பவுண்டு மீனை விற்பதற்கு 50 மைல் தூரம் பெட்ரோல் செலவழித்துக்கொண்டு போவதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. 500 பவுண்டு வரையில் கிராமமக்களே வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சுற்றுப்புற கிராமங்களிலே இந்த மீனை விநியோகம் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கால்நடைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பொலிக்கானைகளிடம் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறார்களோ, அதே அக்கறையை பசுமாடுகளிடத்திலும் காண்பிக்கவேண்டும். பசுமாடுகள் சினைக்காலத்தில் சரியாகப் பராமரிக்கப்பட்டால்தான் நல்ல கன்றுகளை ஈனும். இதற்காக சர்க்கார் ஏழைகளுக்கு மான்யமாக ஏதாவது பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். கால்நடைகள்தான் விவசாயத்துக்கு முதுகெலும்பாக இருப்பதால், அவைகளை வளர்க்க சர்க்கார் பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை பரிபூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI V. KRISHNASAMI PADAYACHI :—“கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“நம் நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு அதையே நம்பியிருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் அதிகம். மக்களுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும். ‘விவசாயம், கால்நடைகள்’ ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியை நவீன விஞ்ஞான முறையில் அமைத்திட அரசாங்கம் முயலும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 48-வது ஷரத்து கூறுகிறது. அதன்படி விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம் மூலம் சர்க்கார் நல்ல வேலை செய்து வந்தபோதிலும் அவைகள் எல்லாம் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவில்லை. ஆராய்ச்சியின் முதல் நோக்கம், உற்பத்தியைப் பெருக்கி அதிகரித்துவரும் ஜனத்தொகையின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதே.

“இக்கால விஞ்ஞானமுறையில் புதிய வகையைக் கையாண்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும். இயற்கையின் விதிப்படி நிலவளம் குறைந்து விளைவு குறைவதால் நல்ல பசுந்தான் உரம் போன்றவைகளை உபயோகிப்பது நல்லது.

“முதலாவதாக, நல்ல பொறுக்கு விதைகள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். இரண்டாவதாக, ‘மலிவான’ பசுந்தான் உரம் கிராமமக்களுக்கு கிடைக்க வசதி செய்யவேண்டும். செயற்கை உரத்தை விடப் பசுந்தான் உரம் மிகவும் நல்லது. நிலவளம் குறைந்து விளைவு குறைவாத தடுக்க உரம் அவசியம்.

[Sri V. Krishnasami Padayachi] [8th March 1955]

“கால்நடைகள் விவசாயத்துக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை. அவைகளின் நோய்களை உடனுக்குடன் கவனித்து நோயைத் தீர்ப்பதற்கு கிராமங்களிலேயே வைத்திய வசதி ஏற்படுத்தவேண்டும்.

(Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், இயந்திரங்கள் போன்றவை கடன் மூலமோ அல்லது குறைந்தபட்ச வாடகைக்கோ கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பம்புசெட்டு முதலியவை கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படாமல் செய்யவேண்டும். ரூ. 50 நிலவரி செலுத்துகின்ற சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும்.

“விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி இன்றியமையாதது. பல கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். கூடியசீக்கிரம் மின்சார வசதியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“நல்ல விளைச்சல் இருந்தாலும், எதிர்பாராத எலிவெட்டு, பூச்சிகள் முதலியவைகளால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவைகளைத் தடுப்பதற்கு தேவையான மருந்துகளை விவசாய இலாக்கா கொடுக்கவேண்டும்.

“நல்ல உற்பத்தியும் விவசாய அபிவிருத்தியும் அதிகரிப்பதற்கு பண வசதி அவசியம் தேவை. ஆதலால் விவசாயிகளுக்கு தக்காவி போன்ற கடன்களை காலாகாலத்தில் கொடுத்து உதவவேண்டும். இப்பொழுது சரியாகக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லையென்று பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“விவசாய முன்னேற்றத்துக்கு நவீன முறைகளை மக்கள் உணர பிரசாரமும் விளம்பரமும் மிகவும் அவசியம். விவசாய இலாகாவுக்கும் மக்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு இருக்கவேண்டும். மேழிச் செல்வம், கிராம ஊழியன் போன்ற பத்திரிகைகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை எடுத்துச்சொல்லி பிரசாரம் செய்யவேண்டும். கிராமப் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் மூலம் மக்களுக்குப் போதிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

“விவசாய ஆபீசர்கள் மாதத்திற்கு 20 நாட்களாவது கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களுடன் தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் பழக்கத்தில் உள்ள முறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு, விஞ்ஞான முறைகளைப்பற்றிச் சொல்லியும் சிறந்த முறைகளை பின்பற்றவும் செய்யவேண்டும்.

12-30 p.m. “இன்னும் பல இடங்களில் விவசாயம் செய்யப்படாமல் இருக்கும் தரிசு நிலங்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையாக நடத்தினால் மக்களுக்கு பயனும், முன்னேற்றமும் அளிக்கமுடியும். மகசூல் போட்டி வைத்து உழவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கலாம்.

• “மீன் வளர்ப்பைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். மீனானது இன்று ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் சிறந்த சத்துள்ள உணவாக உபயோகப்படுகின்றது என்று உணவு ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சரியான முறையில் வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று இந்தப் பக்கத்து அங்கத்தினர்களும் கண்டித்துப் பேசினார்கள். அது உண்மையே.

“என்னுடைய தொகுதியில் 2,000 மக்களுக்கு மேல் மீன் பிடிப்போர் கடற்கரைப் பகுதியிலும், உள்நாட்டிலும் வசிக்கின்றனர். அவர்கள் சாதாரணமாக தங்களுடைய உயிரையும் மதியாது, கடலில் சென்று கஷ்டப்பட்டு மீன் பிடித்து சப்ளை செய்து வருகின்றார்கள். அவர்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியில்லாததால், மீன் பிடிக்கும் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யமுடியாது இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நூல், கட்டுமரம் முதலியவை சௌகரியமாக கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் அவர்கள் இந்தத் தொழிலை கூட்டுறவு முறையில் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“கூடியைக்கொடுத்துப் பறையேறாமல் கனகாபிகளைப்பற்றி மின்திக்காரிலிருந்து
நிறுத்தியது. கனகாபிகளை எழுதியது” என்று குறிப்பிட்டும், நிறுவனம்

[Sri M. Narayanan Nambiar] [8th March 1955]

നന്തു്. ഇന്നു നാട്ടിൽ പുല്ലിന്നു വലിയ കുടമാമുണ്ട്. പുല്ല് കിട്ടാതെ കന്നുകാലികളെ പോറ്റാൻ സാധ്യമല്ല. ഗ്രാമങ്ങളിൽ മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് ഇന്നു അടിയന്തിരമായ ഒരാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റിന്നു ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

“കൃഷിക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള രോഗബാധയുണ്ടായാൽ അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി കൃഷിയിപ്പാട്ട്മെൻ്റെ സമ്പന്നമായ നടപടികൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രോഗത്തിന്റെ വിവരം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്നു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ സ്ഥലത്തു പോയി അന്വേഷിക്കുന്നതിന്നു ഒരു മേന്മിരിയേയൊ ഫീൽഡ് മേനേജറോ അയക്കും. അതുതന്നെ പലപ്പോഴും വളരെ വൈകിട്ടാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ആ സമയംകൊണ്ടു രോഗം എങ്ങും പടർന്നു പിടിച്ചുകഴിയും. പിന്നെയും വളരെ വൈകിയിട്ടായിരിക്കും നിവാരണ നടപടികളെടുക്കുന്നതു്. രോഗവിവരം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇങ്ങനെ കാലതാമസപ്പെടുത്താതെ അടിയന്തരമായി നിവാരണനടപടികളെടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്നു കർശനമായ ഉത്തരവയയക്കുന്നു.

“ഫീൽഡ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെക്കുറിച്ചും രണ്ടു വാക്കു പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ മുപ്പതുകുട്ടികൾക്കായി ബേബുലിൽ ഒരു ഫൈസ്റ്റർ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം തുറന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഇതൊക്കെയും V-ാം ഫോറം തുറക്കുന്നതായിരിക്കും. ഗവണ്മെന്റ് ഒരു നല്ല കാൽമാണിതുകൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അജാറുൾ ഗ്രാമത്തിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളിൽപ്പെട്ട് മുറയർ എന്നൊരു സമുദായമുണ്ട്. അവരുടെ സൗകര്യത്തിനായി അവിടെ ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പബ്ലിക് വർക്ക് അതു ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏകിലും ബ്രൂൺമാസത്തിൽ പുതിയ സ്കൂളുകൾ തുറക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അവിടെയും ഒരു സ്കൂൾ തുറക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ് വിശ്വസിക്കുന്നു.

“മലങ്കരയിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ മത്സ്യം പിടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അക്കാലത്തു അവർ മറ്റൊരൊക്കിലും ഉപതൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. അതിന്നും ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണ്.

“കടൽത്തീരത്തു വളരെയധികം സ്ഥലം കുഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അതു് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കു പരിചുകൊടുത്താൽ അവർക്കു വലിയ നഷ്ടമായിരിക്കും. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു ധാരാളമായി തെങ്ങിന്റെ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ സ്ഥലങ്ങളൊന്നും അവർക്കു പരിചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ തെങ്ങുകൾ നടുങ്ങാക്കിയ ഓളകൾക്കുതന്നെ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാനിടയാകത്തക്കവണ്ണം ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവർക്കു പരിചുകൊടുക്കുന്നതു് വെറും നീരി മാത്രമാണ്. അതു ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“മലബാറിലെ ഫീൽഡ് മെൻ്റ് സ്കൂളിലെ കുട്ടികൾക്കു ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള ഏപ്പാട്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. മലബാറിന്നു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് കാസർഗോടു്. അവിടെത്തന്നെ മുപ്പതുകുട്ടികൾക്കും സാമ്പത്തികമായി വളരെ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നവരാണ്. മലബാറിലെ മുപ്പതുകുട്ടികൾക്കു ഇവർക്കു യാതൊരു മെച്ചവുമില്ല. അവർക്കും ഉച്ചഭക്ഷണം കൊടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചിട്ടു് ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് അതു് അനുവദിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER:—“കടൽത്തീരത്തു വളരെയധികം സ്ഥലം കുഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അതു് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കു പരിചുകൊടുത്താൽ അവർക്കു വലിയ നഷ്ടമായിരിക്കും. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു ധാരാളമായി തെങ്ങിന്റെ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ സ്ഥലങ്ങളൊന്നും അവർക്കു പരിചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ തെങ്ങുകൾ നടുങ്ങാക്കിയ ഓളകൾക്കുതന്നെ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാനിടയാകത്തക്കവണ്ണം ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവർക്കു പരിചുകൊടുക്കുന്നതു് വെറും നീരി മാത്രമാണ്. അതു ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

12-42
p.m.

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER:—“കടൽത്തീരത്തു വളരെയധികം സ്ഥലം കുഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അതു് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കു പരിചുകൊടുത്താൽ അവർക്കു വലിയ നഷ്ടമായിരിക്കും. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു ധാരാളമായി തെങ്ങിന്റെ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ സ്ഥലങ്ങളൊന്നും അവർക്കു പരിചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ തെങ്ങുകൾ നടുങ്ങാക്കിയ ഓളകൾക്കുതന്നെ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാനിടയാകത്തക്കവണ്ണം ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവർക്കു പരിചുകൊടുക്കുന്നതു് വെറും നീരി മാത്രമാണ്. അതു ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

8th March 1955] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

“ நமது விவசாயிகளுக்கு, விவசாய இலாகாவானது உதவி செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதியதாக இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு இலாகாவும் நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக நமது வருவாயைக்கொண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைப் பார்க்கும்போது இப்போது உள்ளதே அதிகம் என்று கூட சொல்லலாம். விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு விவசாயக் குடிமகனும் ஆங்காங்குள்ள விவசாய இலாகாவிற்கு அடிக்கடி சென்று, அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டுச் செய்தால் நல்ல முறையிலே பலன் கிடைக்கும். அதற்கு ஆங்காங்குள்ள ஹெட்குவார்ட்டர்களில் ஒரு ஆராய்ச்சி இலாகாவை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் அதைவிட ஆங்காங்கே கிராமங்களிலேயே ஒரு விவசாய மாதிரிப் பண்ணையை அமைத்து, அதன் பலப்பலன்களை ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த கிராமத்திலுள்ள சீதோஷ்ண நிலைக்குத் தகுந்தவாறு விதைகளை பொறுக்கி, அதன்படி பயிரிடுவதற்கு வசதி செய்தால் விவசாய மக்களுக்கு அதிக நன்மைகள் ஏற்படும். இதைப் பிரசிலீன் செய்து பார்க்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு கோயம்புத்தூரிலே ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு விதையைக் கொண்டுவந்து சேலத்திலே விதைத்து பயிர் செய்தால் சரியானபடி பலன் தருவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது விவசாய டைரெக்டர் அவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் சர்க்காருக்குப் புதிய மாதிரிப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் பணமில்லை. அதற்கு ஒன்று செய்யலாம். அதற்கு அவ்வளவு பணம் தேவையில்லை. ரொம்பவும் தரிசாகக் கிடக்கக் கூடிய நிலங்களை விவசாயிகளிடம் கொடுத்து, அவர்களுக்கு விதைகளையும் கொடுத்து பயிரிடச் செய்து அதிலே வரக்கூடிய லாபத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், வேண்டுமென்றால் ஒரு சிறு பங்கை சர்க்காருக்கும் செலுத்தவேண்டுமென்றும் ஏற்படுத்தினால், அவர்களுக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையும் எளிதில் தீர்க்க முடியும். மேலும் ஆங்காங்குள்ள டிமாண்டிங் டீர்ட்டர்கள் அவர்களுக்கு எந்த முறையில் பயிரிடவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்வதற்கும், அதன்படி பயிரிட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது சாத்தியமானதாகும்.

“ எருவிதைல் முக்கியமான விஷயமாகும். அதிலே நமது விவசாய இலாகா டைரக்டர் ஸ்ரீ சிவராமன் அவர்கள் செல்பேனியா விதை நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு உதவியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே அவைகளை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்று தெரியாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவையும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் 3 போகம் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு வயலிலும் 2 போகம்தான் செய்யவேண்டும். ஒரு போகம் பயிர் செய்யாது எருவுக்காக விட்டுவிடவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அதைவிட்டு வரப்பு ஓரங்களிலும், நடுவிலேயும் விதைத் தால், இரண்டுக்கும் ஒத்துவராமல் பலன் கிடைப்பதில்லை. அப்படியில்லாமல் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர், $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் நிலத்திலே தனியாக விதைத்து அதைக் கொண்டு எருவிடுவதைக்காட்டிலும், ஒரு போகம் எருவிற்காகவே விட்டு, மற்ற இரண்டு போகங்களில் பயிர் செய்தால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும்.

“ சீமை உரங்கள் இருக்கின்றன. கீளரிசீடியா போன்ற எருக்களை உபயோகித்துப் பயிர் செய்தால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். ஆனால் அதற்கு நமது விவசாய இலாகாவானது சில வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் அதிக மகசூல் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பது போன்றவைகளை ஏற்படுத்தி உற்சாகப்படுத்தவேண்டும். ஆனால் அதற்கு நமது விவசாயிகளும் ஓரளவு ஒத்துழைக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் எப்போதும் ஏழை விவசாயிகள் என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே நாமும் ஓரளவாவது அவர்களுடன் ஒத்துழைத்தால்தான் அவர்களுக்கும் உற்சாகமேற்பட்டு நன்மைகள் செய்யமுடியும்.

“ லோயர் பவானி, மேட்டூர் அணைக்கட்டுகளால் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்குள்ள நிலங்களின் அபிவிருத்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [8th March 1955]

திக்காக விவசாய இலாகாவால் புல்டோசர்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு புல்டோசர்கள் வசதியளிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கு மணி ஒன்றுக்கு ரூ. 12 முதல் ரூ. 14 வரை வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது திடீரென்று ரூ. 17-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஒரு மணிக்கு ரூ. 3 அதிகம். விவசாயிகளின் நன்மையை நன்கு யோசனை செய்து ரூ. 12-க்கு குறைத்து இன்னும் பல இடங்களில் இவ்வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது இங்கு விவசாய இலாகாவின் மும்மூர்த்திகளும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இவர்களைக்கொண்டு அசெம்பிளி நேரம் தவிர விவசாய அபிவிருத்தியைப்பற்றி ஒரு வகுப்பு நடத்தினால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இச்சபையில் பி.எஸ்.சி. படித்தவர்களும், மற்றும் விவசாயத் துறையில் அனுபவமுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் எவ்வித படையும் கேட்காமல், விவசாய அபிவிருத்தி நுணுக்கத்தை (Technic) அறிந்துகொள்ள வரத்தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தவிர கிராமங்களிலே விவசாய அபிவிருத்திக்காக ஒரு ஆலோசனை குழுக் (Advisory Board) நியமித்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும். அதுவும் தவிர, விவசாய இலாகாவின் ஒவ்வொரு வாரமும் சந்தைக்குச் சென்று, பொறுக்கு விதைகளைப் பற்றியும், அதைப் பயிரிடும் முறையையும் எடுத்துச் சொன்னால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

“நமது நாட்டிலே கால்நடை இலாகா ரொம்பவும் முக்கியமானது. ஆனால் அதன் ஆபீசுகள் நாட்டிலே ரொம்பக் குறைவு. குறைவாக இருப்பதற்கு காரணம் அரசாங்கத்தினிடம் பணம்கிடையாது. ஆகவே அதிகமான ஆபீசுகளை ஏற்படுத்தாமல் வாரந்தோறும் சந்தைக்கு வருகிற இடத்திலே கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சை செய்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

“அடுத்து இந்த முனிசிபாலிட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால், எருக்களை ரோடுகள் போடுவதற்காகத்தான் உபயோகித்து வருகின்றார்கள். இதை ஒவ்வொருவரும் பார்க்கின்றோம். ஒவ்வொரு முறையும் நான் வரும் போது செக்கெற்பட்டு ஜில்லாவைப் பார்த்தால் மண் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. அதிகமான நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அதை யெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து இந்த பட்டணத்திலும், அதன் பக்கத்திலுமுள்ள இடங்களிலும் தினமும் சேருகின்ற குப்பைகளை அங்கு கொண்டுவரப் சேர்க்க சர்க்கார் முன்வந்தால், மிகவும் நல்ல முறையில் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையும்.

“நமது அரசாங்க மாஸிஷைக்குள்ளாகவே ஒரு மாதிரிப் பண்ணையை ஏற்படுத்தினால், அது அங்கத்தினர்களுக்கு உற்சாக மூட்டும். என்னைப் போன்றவர்கள் அங்கு சென்று உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள். மேலும் இங்கு வரும்படியான அங்கத்தினர்களுக்கும் விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதைப்பற்றி ஒரு எண்ணம் உண்டாகும். அதன் அவசியத்தைப்பற்றி நேரடியாகவும் எடுத்துக் கூறமுடியும். தவிர நண்பர் சுயம் பிரகாசம் கூறுவதுபோல், அதில் சாகுபடியாகக்கூடிய பொருள்களைக் கொண்டு மந்திரிகளுக்கும், சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல முறையில் உணவு செய்து கொடுக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா, மீன் இலாகா, கால்நடை இலாகா என்ற இம் மூன்று இலாகாக்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களிருந்து சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை, விவசாயத்தைப்பற்றியோ அல்லது மீன்களைப்பற்றியோ அல்லது கால்நடைகளைப் பற்றியோ அனுபவ மில்லாதவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். மீனவர் வம்சத்திலோ அல்லது விவசாய வம்சத்திலோ அல்லது ஆயிரம் ஆண்டுகளாக கால்நடைகளை வைத்து அனுபவம் பெற்றவர்கள் வம்சத்திலோ யாருமே கிடையாது என

8th March 1955]

[Sri A. Ratnam]

பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதாகயிருக்கிறது. காரணம் வெடரினரி, மெடிகல், அக்ரிகல்ச்சரல் போன்ற காலேஜ்களில் அந்தந்த இனத்தவர்கள் படிப்பதற்கும் பயிற்சி பெறுவதற்கும் முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டங்கள், சர்க்காரின் நோக்கங்கள், அவர்கள் அளிக்கும் சலுகைகள் எல்லாம் இம்மாதிரி கல்லூரிகளில் 1; சத விசிதம் இடம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாகச் சொல்கின்றன. ஆனால் இந்த இலாக்காக்களிலும், காலேஜ்களிலும் சம்பந்தப்பட்ட இனத்தவர்கள் படிக்க முடியாததற்கு காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு இந்த தொழிற்சாலைகளில் படிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய முன் பணமும், விடுதி சலுகையும் இல்லாத காரணத்தினால் வேறு உத்யோகத்தை எதிர்பார்த்து உபயோகமற்றவர்களாக திரிந்து வருகிறார்கள், இதற்காக சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் மீனவர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும் ஒரு சிறிய வேலைக்கு கூட லாயக்கற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரிய உத்யோகத்திற்கும் மற்ற ஆபீஸிற்கும் மீனைப்பற்றி அறியாதவர்களாகவும், மீனை உண்ணாதவர்களாகவும் இருந்தாலும் சரி, இந்த இலாகாவில் இருந்துகொள்ளலாம். ஆனால் பியூன் வேலை, கூலி வேலை, மீன் பிடிக்கும் வேலை போன்ற வேலைகளில் கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை இந்த சமூகத்தினர். அரசியல் சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருந்தபோதிலும் இந்த சமூகத்தினர் அதன் பலன்களை அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். வெடரினரி டிகிரி வாங்கியவர்கள் பெரிய உத்யோகத்தில் இருப்பதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை கிடையாது. ஆனால் குறிப்பாக மீனவர் வம்சத்தினருக்கு சாதாரண சலுகைகள் கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் எங்கே வசிக்கிறார்களென்றால், கடற்கரை யோரங்களிலும், ஆற்றங்கரை யோரங்களிலும், கால்வாய் ஓரங்களிலும் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பாடசாலை கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. மணலைத் தோண்டித்தான் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மல ஜலம் கழிக்க சரியான சுகாதார வசதிகள் கிடையாது. ஆகையால் அவர்கள் நாளடைவில் நோய்வாய்ப்பட்டு நலிந்து மெலிந்து சாகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மீன் இலாகா, மீன் உற்பத்தி பெருகுவதற்காக மீனவர் குலத்தினருக்கு கோவாப்பேட்டில் சொஸைடிகள் மூலம் கட்டுமரங்கள் கொடுத்தும், கடன் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக அவர்கள் மீன் பிடித்துக்கொண்டு வருவதில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு மூன்று நாட்கள் கடலில் சென்று கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவிற்கு கூட கதி இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மீனவர்களுக்கு கட்டு மரங்களையாவது அரசாங்கமே தருவித்து கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாய இலாக்காக்களில் புல்டோஸர்கள், பம்பு செட்டுகள், டிராக்டர்கள் முதலியவைகளைவைத்து இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு சலுகை கொடுக்கவும், ஜப்பானிய முறைப்படி உற்பத்தியை அதிகரிக்க விவசாயக் கருவிகளை வாங்க ஒவ்வொரு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் எரியாவிலும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்பொழுது அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பணத்தால் ஆயிரக்கணக்கான சிறிய விவசாயக்கருவிகள் வாங்க முடியும். ஆனால் பெரிய டிராக்டர்களும், புல்டோஸர்களையும் நூற்றுக்கணக்கில் வாங்கினால் அவைகள் பெரிய நிலச்சவான்தாரர்களுக்கும், ஜமீன்தாரர்களுக்கும் கிடைக்குமே தவிர, சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காது. பெரிய நிலச்சவான்தாரர்களுக்கு புல்டோஸர், டிராக்டர்கள், பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கு போதிய பண வசதியிருக்கிறது. ஆனால் 5 ஏக்கருக்கு குறைவாகவுள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால் ஏர்கள் போன்ற உழவுக் கருவிகளை கொடுத்து உதவ வேண்டும். இவர்களுக்கு பம்பு செட்டுகளை கடனாக கொடுத்து அறுவடை காலங்களில்

[Sri A. Ratnam]

[8th March 1955]

வசூல் செய்துகொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு, அதிக வருமானமும் வரும். விவசாயமும் பெருகும். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் பெரிய அணைத்திட்டங்களும் கால்வாய்களும் வெட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இதனால் பெரிய பணக்காரர்கள் தான் தங்களுடைய நிலத்தில் புல்லாஸ், டிராக்டர்கள் முதலியவற்றை உபயோகித்து பலன் அடைந்து இருக்கிறார்கள். சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்து இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

“இரசாயன எருக்கள் தகுந்த காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதனால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைப்பதில்லை. தகுந்த காலத்தில் கிடைக்காமற் போனாலும் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் அதை வாங்கி, அடுத்த ஆண்டுக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அல்லது கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வியாபாரிகளும் சமயத்தில் பல தில்லு முல்லுகள் செய்கிறார்கள். என்பவே பாமரமக்களுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறது, எப்படி நானே முன்னேற்ற மடைய பாடுபடுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. உதாரணமாக, நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் சர்வீசை எடுத்துக்கொண்டால், ஏதோ சில கிராமங்களில் ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதிலே ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எக்ஸ்பெரிமென்ட் செய்துகாட்டுகிறார்கள். இதனால் முழு பலன் கிடைப்பதாக தோன்றவில்லை.

“வில்லேஜ் கைட்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜன வகுப்பை சேர்ந்தவர்கள் அதிகபேர்கள் இல்லை. உதாரணமாக ஆத்தூரில் இரண்டு, மூன்று ஹரிஜன வில்லேஜ் கைட்கள் இருந்தார்கள். இவர்களுக்கு பொது இடங்களில் உணவு அருந்தக்கூடாது, தண்ணீர் அருந்தக்கூடாது என்று பல வித கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் அப்படி செய்தால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனையாக ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினார்கள். இதுமட்டுமல்ல. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பண்ணுட்டி தாலுகாவில் இப்பொழுதுதான் ஒரு ஹரிஜன், ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசராக இருக்கிறார். ஆனால் இதற்கு முன்பிருந்த ஆபீசர் ஒரு ஹரிஜன் மேஸ்திரிக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்ததாக பல தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

1-01
p.m. SRI A. RATNAM :—“மழையில்லாத காரணத்தால் பயிர்களில் பூச்சி விழுகின்றன. அப்படி பூச்சிகள் விழுந்து பயிர்களை அறுத்துவிடுகின்றன. அந்தந்த காலத்தில் அந்தந்த இடங்களில் பூச்சி மருந்துகளை போடாத காரணத்தால் பூச்சிகள் வெகு விரைவில் பயிர்களை அழித்து விடுகின்றன. ஆகையினால் பூச்சி மருந்துகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பம்பு போன்ற கருவிகளை சர்க்கார் உடனடியாக கொடுத்து உதவவேண்டும். அநேக இடங்களில் பூச்சி மருந்துகளை தெளிக்காதினால் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்காக சாதனங்களையும் கருவிகளையும் வரவழைத்து பயிர்களுக்கு மருந்து அடித்து பூச்சிகளை நீக்கவேண்டும் என்று ஆட்சியாளனவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கால்நடை இலாகாவைப்பற்றி சொல்லும்போது அனுபவத்தில் மார்க்கும்போது கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகம் இல்லாத காரணத்தால் பல இடங்களில் கால் நடைகளுக்கு வைத்திய வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுடைய கால்நடைகளுக்கு இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகமாக உபயோகப்படுவதில்லை. பொலிகளாகளை (அதாவது ஸ்டீட்டில்ஸ்) பஞ்சாயத்துகளுக்கு அனுப்பி பஞ்சாயத்துகளின் மூலமாக அவைகளை பாதுகாக்கவேண்டும். அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைக்கும்படி செவியவேண்டும். இப்பொழுது ஜமீந்தாரர்களுக்கு கொடுப்பதால் அவர்கள் அதை சரியாக பராமரிக்காமல் இருப்பதால் அவைகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை ஹரிஜனங்களிடம் அனுப்புவது கிடையாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுததால் பஞ்சாயத்து அவைகளை சரியாக கவனிக்கவில்லையே என்று சொன்னார்.”

8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“காலையில் நான் மலையாளத்தைப்பற்றி சொல்லவில்லை. ஜமீந்தார்கள் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் தயவு செய்து சொல்ல வேண்டும்.”

SRI A. RATNAM :—“மலையாளத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை. தென்னாற்காட்டில் அப்படி நடந்திருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கியும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவைகள் பயன் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தக் களைகளை சரியானபடி பராமரிப்பார்கள். பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அவைகளை சரியானபடி கவனிப்பதற்கு வழியில்லை. அதனால் அவர்கள் மூலமாக தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்தால் அவர்களிடம் இருக்கும் பல மாடுகளுடன் இவைகளையும் கவனிக்கமுடியும். அதனால் பஞ்சாயத்து மூலமாக அந்தக் களைகளை கவனித்து வருவதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் விவசாயிகள் பயனடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிக நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI K. UPPI SAHIB :—**“Mr. Deputy Speaker, after the food situation eased, the activity of the Agricultural Department has also been proceeding slowly. Not only the department but the agriculturists are also not having the same enthusiasm and eagerness to improve the condition of agriculture. Now, it is up to the department to change its methods of working. Simply to go about and ask the ryot to improve the methods of cultivation is not sufficient. For several years, artificial manure had been recommended and distributed to the ryots at a cheap price. Now, there is a feeling among the agriculturists that chemical manure is not good for agriculture. Those ryots who have been using ammonium sulphate for the last two or three years are now saying that ammonium sulphate is not good for agriculture. It somehow or other spoils the fertility of the land. There is some truth in this. The scientists tell us that after ammonium is exhausted, there is some acid matter left behind which does harm to the condition of the soil. Use of ammonium sulphate alone will spoil the condition of the soil. Therefore, a large quantity of green manure has to be used along with ammonium sulphate. The department is advocating that policy. But the poor, illiterate agriculturists do not understand that. What I suggest to the Government is this. It is not enough for the Demonstrators to go about and preach something to certain ryots. What the latter require is practical demonstration. So, in each taluk two or three agricultural demonstration farms should be established. I have been suggesting this on several occasions. I have been saying that some ryots should be persuaded to adopt improved methods of agriculture. The Government should guarantee that if the ryot loses, they will make good the losses. If scientific methods of agriculture are followed, the Government are certain that the production will increase. Therefore, the Government will not lose. It is only in this way that the Government can instil confidence in the ryots to adopt improved methods of agriculture. If one or two ryots in a taluk can show to the rest of the ryots that by adopting the improved methods of agriculture, production will be increased considerably, certainly others will follow suit.

[Sri K. Uppi Sahib]

[8th March 1955]

“ Then, Sir, at present, the Demonstrators are practically of very little use to the people on account of the other routine office work they have to do. Most of their time is taken away in routine office work. They are the statisticians and they have to send in hundred and one reports every day to different heads of departments. So, much of their time is taken away in clerical and ministerial work. As a consequence, the ryots do not get their help in time.

“ In Malabar the number of pumpsets is inadequate. Applications for pumpsets have to be put in long before they will be required. The cultivators have also to deposit in advance a sum of Rs. 50. Even if the ryots do not get the pumpsets in time or do not get them quickly at all afterwards, this deposit amount is not returned to them. To get back this deposit sometimes a ryot has to spend after a year as much as Rs. 25. Even then he gets back the deposit amount. A sum of Rs. 50 is a big amount for a poor ryot. Therefore, the Government should make arrangements to expedite the refund of the deposit amounts immediately after the period is over.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member has got only two minutes more.”

1-10
p.m.

SRI K. UPPI SAHIB :—“ I understand that the Agricultural Demonstrator of Perintalmanna taluk is to be removed. The ryots in that area are very much panick stricken as a result of the proposal of the Government to shift the Agricultural Demonstrator from Perintalmanna. I do not know the reasons why the Government want to remove him from the taluk headquarters and centre of the taluk.

“ Again, Sir, with regard to the admission of students belonging to minorities in the Veterinary College, I wish to point out that very few members belonging to minorities get admission. I request the Government to look into this matter also.

“ The condition of fishermen living in the West Coast area is very miserable especially during the rainy season. The Government should take steps immediately to see that their plight is redressed. During the major portion of the year, these people spend their time fishing in the sea and it has been repeatedly brought to the notice of the Government that their condition during the rainy season is very miserable and that the Government should take some steps to see that these people do not suffer. I hope the Government will do something for them.”

* SRI S. RAMASAMI NAIDU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லோருக்கும் பசி அதிகமாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் உலகத்தில் இருக்கும் பசியை நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தீர்த்து விடோம் என்று விவசாய மக்கள் சார்பாக சொல்லிக்கொள்ள நான் மிக்க பெருமைப்படுகிறேன். இந் நாட்டிலே ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே அமைக்கப்பட்ட பெரிய அணைக்கட்டுகளினாலும் நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள், முன்பு மந்திரியாக இருந்த காலத்திலே அமைத்த பலசிறு நீர்த்

8th March 1955]

[Sri S. Ramasami Naidu]

தேக்கங்களாலும், கொடுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு வெட்டப்பட்ட கிணறுகள் மூலமாக நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல் வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்து விட்டோம் என்று விவசாய மக்களாகிய நாங்கள் பெருமை அடைகிறோம். ஆனால் பெருமை அடைகிற இந்த நேரத்திலே விவசாய மக்களுக்குள்ள சில குறைகளையும் நான் இங்கு சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“சர்க்கார் பல துறைகளிலும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இருக்கும் கஷ்டங்கள் பலவாகி அக் கஷ்டங்களை நீக்குவது மிகவும் சிரமமாகி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியினால் விவசாய மக்கள் அதிகமாக துரிதமாக பலன் அடைய முடியாமலிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிகிறோம். அதற்காக சர்க்கார் அளித்து வரும் சலுகைகளைப்பற்றி குறை கூற நான் முன் வரவில்லை. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

“விவசாய மக்கள் இன்றைக்கு உணவு உற்பத்தி செய்வதிலும் உடைக்கு வேண்டிய பஞ்சு உற்பத்தி செய்வதிலும் வெகு தீவிரமாக முனைந்து இன்றைக்கு அதிகப்படியாக வெளி நாடுகளுக்கு உணவும், பஞ்சம் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் இன்றைக்கு அவர்களடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் உணவு தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகி விட்டதனால் இன்றைக்கு தானியங்களின் விலை குறைந்து வருகிறது. பருத்தி விலையும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. உணவு தானிய விலையை ஸ்திரப்படுத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்யும் என்று நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். என்றாலும் எந்த வகையில் நிவர்த்தி அளிப்பார்கள், இந்த வருஷத்திலேயே அந்த நிவர்த்தி கிடைக்குமா என்று எண்ண வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்பொழுது இருக்கும் விவசாயிகளுடைய நிலை 1938-ல் இருந்ததை விட மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளாகிய நாங்கள் எல்லோரும் சென்ற வருஷமும் அதற்கு முந்திய வருஷமும் கிடைத்த வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை நொடியாது வைத்திருந்தோம். ஆனால் திடீரென்று விலை சரிந்ததன் காரணமாக உணவு தானியங்களின் விலைகள் குறைந்து விட்டதன் காரணமாக, பருத்தி விலை குறைந்து விட்டது, கடலை விலை குறைந்து விட்டது, கரும்பின் விலை குறைந்து விட்டது, எல்லா தானியத்தின் விலைகளும் குறைந்து விட்டன. ஆகையால் நாங்கள் போட்ட திட்டப்படி எங்களுடைய வாழ்க்கையை சரிக்கட்ட சக்தியில்லாதவர்களாக இருக்கிறோம். சரிக்கட்டுவதற்கான முயற்சி எங்களால் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை, என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். ஏனென்றால் எல்லா வியாபாரமும் எல்லா தொழில்களும் நல்ல பணம் படைத்தவர்களுடைய கையில் இருப்பதால் ஐக்கிய சங்க இயக்கமும் தனிப்பட்ட விவசாயிகள் கூட்டு முயற்சியாலும் எதுவும் செய்து கொள்ள சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் சலுகைகள் செய்து கொடுத்தால் இந்த விலையை சரிக்கட்ட முடியும்.

“விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வரும் கூலியானது எந்த வகையிலும் குறையவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வாங்கும் சரக்குகளின் விலையோ பழைய விலையையே அனுசரித்திருக்கிறது. பருத்தி உற்பத்தி அதிகரித்திருந்தாலும் அதனுடைய விலை குறைந்ததாக இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய விலைகளை வாங்கிக் தர வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் சர்க்காருடையதாகும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

“விவசாயிகளிடமுள்ள உபரி தானியங்களை சர்க்கார் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி வைக்க வேண்டும். அதிக செலவு காரணமாகவும்,

[Sri S. Ramasami Naidu]

[8th March 1955]

அவசரமாக செய்ய வேண்டிய செலவுகள் காரணமாகவும், அதிகமாக தானியங்களை மீதம் வைத்துக்கொண்டிருந்ததாலும் உபயோகமில்லாமல் விவசாயிகளுக்கு கூலியை பணமாக கொடுக்க வேண்டியதன் காரணமாகவும் தானியங்களை உடனடியாக விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் முன் நின்று இன்றைக்கு விவசாயிகள் விற்கும் தானியங்களை இன்ன விலைக்கு வாங்க வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு செய்தோ அல்லது சர்க்காரே வாங்கி வைத்து சேமித்து அடுத்துள்ள நாட்களுக்கு அனுப்பவோ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“அம்மாதிரியே பருத்தி விலைக்கும் நூல் விலைக்கும் உள்ள தாரதம் மியத்தைக்கொண்டு இன்ன விலைக்குத்தான் பருத்தி வாங்க வேண்டும் என்ற நியதியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். நூல் விலையையும் குறைக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் சரக்குகளின் விலை குறைந்திருக்கும்போது அவர்கள் வாங்கக் கூடிய ஆடையின் விலையை அதிகரித்துக்கொண்டு போனால் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கும், மனம் கசப்பு அவர்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

“அதே போல் ஒவ்வொரு சரக்கின் உற்பத்தி விலையும் திரும்ப வாங்கும் நிலையில் விலையை சரிக்கட்டி விவசாயிகளுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அந்த முயற்சியில் சர்க்கார் ஈடுபட வில்லையானால் இந்த வருஷத்தில் விவசாயிகள் கடன் பட்டுவிடுவார்கள். கடன் பட்டு விடுவார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல. அவர்களுக்கு இன்று இருக்கும் நிலைமையில் கடன் கொடுக்க யாரும் முன் வராமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வார்கள். செலவை சரிக்கட்ட முடியாத நிலையில் படிக்கும் குழந்தைகளையும் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லி நிறுத்திக் கொள்வார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதை குறைத்துக் கொள்ளவும் முற்படுவார்கள் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த வருஷத்தில் இவ்வளவு அமோகமாக உணவு உற்பத்தியையும் பருத்தி உற்பத்தியையும் எதிர் பார்க்க முடியாது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு விவசாயி அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்குக் காரணம் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள், நிறைவேற்றி இருக்கும் அணைத்திட்டங்கள், சிறு நீர்த்தேக்கங்கள், கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கொடுத்த மான்யங்கள், இஞ்சின்கள் வாங்குவதற்கு சர்க்கார் கொடுத்த பண உதவி, மற்றும் விவசாய இலாகாவும், மற்ற இலாகாக்களும் கொடுத்த உதவியினாலும் விவசாயிகள் அதிகமான பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லுவேன். எப்படி நிலத்திற்கு உர மிடுவது, எப்படி விதை விதைப்பது, எப்படி நூற்று பாவுவது ஆகிய விஷயங்களில் விவசாய இலாகா விவசாயிகளுக்கு கற்பித்துக்கொடுக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல, விவசாய இலாகாக்கள் இன்றைக்கு மனிதர்களுடன் மனிதர்களாகப் பழகுகிறார்கள் என்று சொல்ல நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ‘Human interest’ என்பதற்கு சரியான தமிழ்ப்பதம் இல்லாததால் இன்றைக்கு அவர்கள் மனிதர்களுடன் மனிதர்களாகப் பழகுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

“அவர்கள் விவசாயிகளிடையே நன்றாகப் பழகி விவசாய மக்களிடையே ஒன்றி யிருந்து அவர்களுடைய தேவைகளை நல்ல விதமாக பூர்த்தி செய்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் உயர்ந்த ரக விதைகளைக் கொண்டு அமோகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியினால் அதிகமாக பயனடைய முடியவில்லை என்றாலும் கூட இன்றைக்கு விவசாய இலாகா முயற்சியினால் நெல், கரும்பு, கடலை, ஆகிய எல்லா தானிய வகைகளிலும் விவசாய இலாகா ஆராய்ச்சியின் மூலமாக கிடைத்த விதையினால் விவசாய மக்களாகிய நாங்கள் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறோம் என்று சொல்லி சந்தோஷப்படுகிறேன். அவர்களுடைய முயற்சிகளை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். விவசாய இலாகா இன்னும் சற்று நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

8th March 1955]

[Sri S. Ramasami Naidu]

“ அங்கங்குள்ள மண்ணின் வளத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து விவசாயிகளுக்கு மண்ணின் தரத்தைப்பற்றியும், இன்ன மண்ணில் இன்ன குறை இருக்கிறது அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்யவேண்டும், எந்த இடத்தில் என்ன பயிர் செய்யவேண்டும், எந்த மண்ணில் எந்த சாதனங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது யோசனைகள் சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு சோதனை சாலையை ஏற்படுத்தி யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது கோயம்பத்தூருக்கு அனுப்பிதான் மண்ணின் தரத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கங்கே சோதனை சாலைகளை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ விவசாய இலாகாவுடன் இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட நாங்கள் ஒண்டி நிற்க பல துறைகளிலும் அவர்கள் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1-21 p.m.

“ ‘இரு தாயின் சேய்’ என்று முன் காலத்தில் விவசாயியைப்பற்றி சொல்வார்கள். யாரிடம் சொல்வது என்று எங்கி நிற்கும் விவசாயி இன்று ‘பல தாயின் சேய்’ ஆக இருக்கிறான் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். யாரிடம் செல்வது என்று தெரியாமல் விவசாயி இன்று பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறான். டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்றால் விவசாய இலாகாவுக்கும், கிணறு வெட்டுவதற்குச் சோதனைக்குமி போட வேண்டுமென்றால் ‘இண்டஸ்ட்ரீஸ்’ இலாகாவுக்கும், இன்னும் அவனது பலவிதமான தேவைகளுக்கு பல இலாகாக்களுக்குப் போய் தன்னுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயியின் தேவைகள் எந்த இலாகாவிலும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமோ அந்தந்த இலாகாக்களுக்கு விவசாயியே போய் அலைந்து கொண்டிருக்காமல், கூடுமானவரை விவசாய இலாகாவின்மூலமாகவே எல்லாத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்துக்கொள்ளும்படியான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும்.

“ நடை முறையிலே உள்ள குறைகளைச் சொல்லி வீண் காலம் கடத்தாமல் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். உரம் விஷயமாக பல அங்கத்தினர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நான் மேலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை.

“ விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானவை மிருகங்கள். ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலும் ஒரு மிருக வைத்தியசாலையையாவது ஏற்படுத்துவது நல்லது. அவ்வாறு சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு தாலுகாவில் ஒரு இடத்திலோ இரண்டு இடத்திலோ இருக்கிறது. மிகவும் அவசியமான மிருக வைத்தியசாலைகள் ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலும் ஒன்றாவது இருக்க வேண்டும். கூடிய சீக்கிரம் ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஏற்படும் காலத்தில் ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒரு விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டரும், ஒரு கால் நடை அதிகாரியும் கிடைப்பார்கள் என்ற எண்ணம் இருப்பதால் ஒரு மிருக வைத்தியசாலையை அவசியமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் ‘டெவலப்மெண்ட்’ திட்டத்தில் மூன்று, நான்கு பிரிக்காக்களைச் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒன்று இருக்கவேண்டும் என்பது என் ஆசை. அதைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தாலுங்கூட நேரம் இல்லை என்று சொல்வதால் விஷயங்களைக் குறைத்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் நெல் பயிர் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பசுந்தழைகள் காடுகளில் கிடைப்பதில்லை. பல புது முறைகள் விவசாய இலாகாவால் எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக செல்பேனியாவை வரப்புகளில் நட்டு பசுந்தான் உரம் தயாரித்துக்

[8th March 1955

“ விவசாய இலாகாவின் சாதனைகளினாலே இன்றைக்கு 200, 300 ஏக்கராகங்கள் தரிசாகக் கிடந்த நிலங்கள் டிராக்டர் மூலமாக உழு திருப்பதை என் ஊர்ப் பக்கத்தில் ‘பிளாக் டெவலப்மெண்ட்’ பகுதியில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். எதை பிற்பட்ட மக்கள் 200 ஏக்கரா நிலங்களை பத்து வருஷ காலமாக உழுத நில முறையில் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். பல நன்மைகளை விவசாய இலாகா இன்றைக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மான்யங்களை சர்க்கார் ஏராளமாகக் கொடுத்து உதவிசெய்ய வேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட விவசாய மந்திரி விவசாய அபிவிருத்திக்குக் கேட்கும் சகல மான்யங்களையும் தராளமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு விவசாய இலாகாவும் விவசாய மந்திரி அவர்களும் செய்துள்ள சாதனைகளைப் பாரட்டி, இன்னும் மக்களுக்கு அதிகமாக உதவி செய்யும்படி ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-25 DEPUTY SPEAKER:—“The House will sit till 1-35 p.m.
p.m. The hon. Member Sri Kanaran will speak now.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സെപ്റ്റിമിസ്റ്റർ, സർ, ഫിഷറീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റി ചിലതു സംസാരിക്കുവാനുണ്ടല്ലോ. കൃഷിയെ സബ്സിഡി ഉപയോഗിച്ച് പേർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഫിഷറീസിനുള്ളിൽ മാത്രം സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുകയെന്നത് 16 ലക്ഷത്തിൽചിലപണം ഉറപ്പിക മാത്രമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ കൃഷി കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ് മത്സ്യ വ്യവസായം. ഈ രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭക്ഷ്യോല്പാദനങ്ങളിലൊന്നാണ് മത്സ്യം. എന്നിരുന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഫിഷറീസിനുവേണ്ടി ചെയ്യുകയെന്നത് വളരെ തുച്ഛമാണ്. വെറും 16 ലക്ഷത്തിൽചിലപണം മാത്രം. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മത്സ്യ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി വച്ചിട്ടുള്ളത് 45 ലക്ഷം മാത്രമാണ്. അതിൽ 1953-54 ൽ 26 ലക്ഷം ചെയ്യുകയായി. ഇതൊക്കെ ചെയ്യാനായിട്ട് 6 ലക്ഷം വരുകയോക്കുന്നതിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയാതെപ്പോകുന്നത് 5 ലക്ഷം. അതുകൊണ്ട് ആകെക്കൂടെ ചെയ്യാനായിട്ട് 87 ലക്ഷമാണ്. നികുതിവച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ 8 ലക്ഷം കറച്ചാണ് ചെയ്യുകയെന്നത്. മത്സ്യവ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് നല്ലകുറവിലെ ആലോചിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഈ തുക എങ്ങനെയാണ് ചെയ്യാനായിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയാൻ കഴിയാം. ഉപ്പിനു സബ്സിഡിയായി 4.26 ലക്ഷം ഉറപ്പിക, ബോട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനായി 74,000 രൂപ, ഡിപ്ലിംഗ് ഫിഷറീസിനുവേണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി 3.60 ലക്ഷം. ഈ തുകകൾ പറയാൻ കഴിയാതെപ്പോകുന്നത് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്ക്, വളരെ നല്ല തുകകൾ ചെയ്യാനുള്ളതെന്ന് ഇനങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യാനായിട്ട് ഏറ്റവും കുറച്ചാണെന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്.”

“ഫിഷറീ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ഡീപ്പ്സീ ഫിഷിംഗ് ഇനിയും ഇവിടെ വിജയിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ജപ്പാൻ, തുറമുഖ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ മത്സ്യവ്യവസായം വളരെ മുന്നേറിയിട്ടുണ്ട്. മത്സ്യവ്യവസായത്തെ സാക്ഷി

8th March 1955]

[Sri C. H. Kanaran]

വൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുള്ള ഏല്പാസാധ്യതകളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ഉണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് അതിനുവേണ്ടി കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ചില ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ശരിയായ ഫലം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും വളരെ കുറച്ചു മത്സ്യമേ കടലിൽനിന്നും പിടിക്കുന്നുള്ളൂ. ഡിപ്സിഫിക്ടറിൽ നിന്നു വിതരണം കൊച്ചിയിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. തിരു-കൊച്ചിയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതിപോലും ഡിപ്സിഫിക്ടറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ കടലിൽനിന്ന് നല്ല മത്സ്യങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടുമെന്നാണ് മത്സ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വിവരമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കിഴക്കൻ ഭാഗത്തും ധാരാളം മത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. ഡിപ്സിഫിക്ടറിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ധാരാളം നല്ലയിനം മത്സ്യങ്ങൾ നമുക്ക് പിടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കും അതിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“ഇനിയാണ് പറയാനുള്ളത് പിടിച്ച മത്സ്യങ്ങളെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും വിനാശിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഏല്പാടുകളെപ്പറ്റിയാണ്. ഇന്ന് പിടിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിൽ 30 ശതമാനം ഉപയോഗശൂന്യമായിപ്പോകുന്നുണ്ട്. റിപ്പോർട്ടിക്കുന്ന പറയുന്നു. മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ ദുരദശങ്ങളിലെത്തിച്ച് വിനാശിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും മത്സ്യം ചീത്തയായിപ്പോകുന്നത്. മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഏല്പാടുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തും വളരെ കുറവാണ്. കോൾഡ്സ്റ്റോറേജ് സൗകര്യമുള്ള ഒരു മോട്ടോർ വണ്ടികളാണ് സംസ്ഥാനത്തു് അറകളിലുണ്ടുള്ളത്. ഈ ആറു വണ്ടികൾ ഇവിടത്തെ ആവശ്യത്തിന് തീരെ തിയാവുകയില്ല. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഒരൊറ്റ വണ്ടി മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. കടൽതീരത്തുള്ള ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഓരോ വണ്ടിയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിലേ മത്സ്യസംഭരണവും വിതരണവും ശരിയായി നടക്കൂ. അതിനുള്ള ഏല്പാട് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യാൻ മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് കൂടുതൽ അഭായം കിട്ടും. മത്സ്യം ആവശ്യമുള്ള ഉപഭോക്താക്കൾക്കും പ്രധാനം കൂടാതെ ആദായത്തിൽ മത്സ്യം കിട്ടും. ഇപ്പോൾ ഉൾനാടുകളിലേയ്ക്ക് മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് യാതൊരു ചെറുകയ്കുമില്ലാത്തതാണിരിക്കുന്നത്. ബസ്സുകളിൽ മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകാൻ സംഭ്യമല്ല. ഉൾനാടുകളിൽ മത്സ്യമെത്തിക്കാനുള്ള യാതൊരുപ്പോടും ഇന്നില്ല. കൂടുതൽ വണ്ടികൾ ഏല്പാട് ഇന്നു കാഴ്ചയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതുപോലെ തെലിറകുകളിലും മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഇന്ന് യാത്രക്കാരെ സുഖത്തിനായി ഷിരോഷ്ണസ്ഥിതി നിർവ്വഹിച്ചു കൊണ്ടുള്ള എയർ കണ്ടീഷൻഡ് കോച്ചുകളും മറ്റും നടപ്പിൽവന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് കോൾഡ്സ്റ്റോറേജ് സൗകര്യമുള്ള പ്രത്യേക കോച്ചുകൾ ഏല്പാട് ഇന്നു വലിയ പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് മോണുന്നത്. അതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് മത്സ്യം കിട്ടാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം നിഷ്പ്രയാസം മത്സ്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾവരുന്ന തിരൂരിൽ നിന്ന് ലോസിൽ മത്സ്യം കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ തുച്ഛമായ ഒരുവിൽ മാത്രമേ കൊണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ പോലീസ് കൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടെന്നും ആവശ്യത്തിന് മതിയാവില്ല. എല്ലാ തീവണ്ടികളിലും പ്രത്യേകം കോൾഡ്സ്റ്റോറേജ് കോച്ചുകൾ ഏല്പാട് ഇന്നു. ഉൾനാടുകളിലെല്ലാം മത്സ്യമെത്തിച്ചുകൊടുക്കാനാണ് മതിയായ മോട്ടോർവണ്ടികളും ഏല്പാട് ഇന്നു. ചുരുങ്ങിയ പലവിധം ചീത്തയായിപ്പോകാതെയും ഏല്പാട് ഇന്നു. എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏല്പാട് ഇന്നു മത്സ്യവ്യവസായം ശരിയായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ പോകുന്നുള്ളൂ.

“കടലിൽനിന്നുളളതെ ഉൾനാടുകളിലെ ജലാശയങ്ങളിലും ധാരാളമായി മത്സ്യം വളർത്താൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾ പലയിടത്തും അതു ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. 1952-53 ൽ 708,351 പെൺ മത്സ്യം മോട്ടോർ ജലാശയത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി കണക്കുകൊണ്ട് കാണുന്നു. മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെ മത്സ്യം വളർത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചുവരികയാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു പോര. ഈ പ്രവർത്തനം ഒരു കൂടെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ മത്സ്യം ഉല്പാദിപ്പി

[Sri C. H. Kanaran]

[8th March 1955]

കാണുള്ള ശ്രമം ഗവണ്മെന്റ് നടത്തണമെന്നാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മാടർ റിസർവോയറുകൾ ഗവണ്മെന്റ് പണിതുവരികയാണ്. അവയിലെല്ലാം എത്രത്തോളം മത്സ്യം വളർത്താൻ കഴിയുമെന്നു കൂടി ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. മലമ്പുഴ മുതലായ അനേകപ്പെട്ടകൾ ഉണ്ട്. അവയടേയും വേഗത്തിൽ മത്സ്യം വളർത്താനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ വേണം.

‘മത്സ്യവ്യവസായ ശിക്ഷണപ്പട്ടികയിൽ അളക്കുളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു പഠിശ്രദ്ധയിടേണ്ടതും ഈ അവസരത്തിൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു ചാര്യമാണ്. മറേറത്തായ റിസർവത്തേക്കാളും ദോഷമായ നിലയിൽ കഴിയുന്നവരാണ് മത്സ്യവ്യവസായികൾ. എല്ലാകാലത്തും കടലിൽനിന്ന് മത്സ്യം കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പില്ല. വർഷക്കാലങ്ങളിലും മറ്റും മീൻ പിടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കിട്ടുന്ന മത്സ്യത്തിനു തന്നെ ശരിക്കുള്ള വില കിട്ടുന്നില്ല. കരയിൽ ഭൂമിയുടെ അധിപന്മാരായി ഒരു കൂട്ടം രാജാക്കന്മാരുള്ളതുപോലെ കടലിൽ രാജാക്കന്മാരില്ല എന്ന് കരുതുന്നതു ശരിയല്ല. യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടുതരിയുമ്പോൾ അവിടെയുണ്ടു് ഒരുതരം രാജാക്കന്മാരെന്ന് മനസ്സിലാക്ക. മത്സ്യകുലവടക്കായ പണമിടവാട്ടുകാരാണ് അവർ. മത്സ്യവ്യവസായി പിടിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിനു തുച്ഛമായ വിലയേ അവർ കിട്ടുന്നള്ള അഞ്ചുറുപ്പികയുടെ മത്സ്യത്തിന് മനരയം രണ്ടു് ഉറുപ്പികയേ അവർ കിട്ടൂ. പത്ഥിമരീരത്തിലേങ്ങും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഏല്പാടാണിതു്. ധാരാളം മത്സ്യം കിട്ടിയാലും പിടിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ അതുകൊണ്ടു് വലിയ ആദായമൊന്നും കിട്ടുന്നില്ല. അവരുടെയിടയിൽ സാമ്പത്തികമായ പരമാധീനത വളരെയുണ്ടു്. പണം കടക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളവർ നേരത്തേ ഒരു വില നിശ്ചയിച്ചു് കരറു് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. നാലുപിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന മത്സ്യം മുഴുവൻ അടിമെടുപ്പോടെ തുച്ഛമായ വിലക്ക് പണമിടവാട്ടുകാരനും അടിയറവയ്ക്കുവാൻ അവർ നിബ്ബന്ധിതരാകുന്നു. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ ഈ പണമിടവാട്ടുകാരന്റെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. സഹകരണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ സഹായിച്ചുവരുന്നതെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പറയും. ഈ സഹകരണസംഘങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. ഈ സംസ്ഥാനത്തു് തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലും മലബാറിലും ആണു മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ സഖകരണസംഘങ്ങൾ അധികമുള്ളതു്. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ 49 സംഘങ്ങളും മലബാറിൽ 65 സംഘങ്ങളും നിലവിലുണ്ടു്. മലബാറിലെ ഈ എല്ലാ സൊസൈറ്റികളിലുംകൂടി 9,426 പേർ മാത്രമേ അംഗങ്ങളായുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ ആകെയുള്ള മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളിൽ വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു ശതമാന മാത്രമേ ഈ സൊസൈറ്റികളിൽ അംഗമായി ചേർന്നിട്ടുള്ളൂ. ഈ സൊസൈറ്റികൾക്കൊക്കെയുംകൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനമൂലധനം 1.78 ലക്ഷം രൂപകൾ മാത്രമാണു്. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ പണമിടവാട്ടുകാരുടെ ചൂഷണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. എല്ലാ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളേയും സഹകരണോടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുക, പണമിടവാട്ടുകാരെ ഈ സൊസൈറ്റികളിൽ കടത്തിവിടാതിരിക്കുക, ഗവണ്മെന്റ് ധനസഹായം ചെയ്യുക, മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള കോഡ് സ്റ്റോറേജുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുക, ഉറവകളിൽ മത്സ്യം എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനസൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, ഇവയെല്ലാമാണു് മത്സ്യവ്യവസായത്തിന്റേയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടേയും അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസാഭിമാനമുള്ള സൗകര്യങ്ങളും വളരെ കുറവാണ്. സമയച്ചുരുക്കത്താൽ അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഇപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു ഇന്നാട്ടിലെ മത്സ്യവ്യവസായത്തേയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.’

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again tomorrow at 8-30 a.m.”

The House then adjourned.